

Çocuk ve Manta

Çınar BİBER

Çocuk ve Manta

Çınar BİBER

Leo okyanusu her şeyden çok severdi. Üzerinde küçük bir manta vatozu baskısı olan mavi bir tişörtü vardı ve onu olabildiğince sık giyerdi. Denizden bahsederken koyu kahverengi gözleri parıldardı. Bir sonraki büyük fikri için hazır, rulo hâlinde afişlerle dolu kanvas bir çantası vardı. Leo küçük ve sıskaydı; kısa, kıvrıkcık siyah saçları ve burnunun üzerinde açık renk çilleri vardı.

Leo her öğleden sonra manta vatozlarıyla ilgili videolar izlerdi. Bu devasa vatozların su altında kuşlar gibi süzıldüğünü öğrenmişti. Geniş üçgen kanatları bir araba kadar geniş olabilirdi! Manta vatozlarının başlarında kıvrık yüzgeçleri ve yumuşacık gözleri vardı. Arkadaşları gibi peşlerinden gelen küçük sarı balıklarla birlikte yüzerlerdi. Leo onlar hakkında her şeyi bilmek istiyordu.

Bir gün Leo, manta vatozlarının temiz suya ve güvenli yaşam alanlarına ihtiyacı olduğunu okudu. Kirlilik ve zarar görmüş yaşam alanları onların hayatta kalmasını zorlaştırıyordu. Leo kaşlarını çatı. Bu güzel canlıların yok olmasını istemiyordu. 'Bir şey yapmalıyım!' diye düşündü. Sınıfı için bir sunum yapmaya karar verdi. Belki arkadaşları da yardım ederdi.

Okulda Leo fikrini öğretmeni Bay Hale'e anlattı. Bay Hale'in yuvarlak gözlükleri ve düzgün bir sakalı vardı. Zeytin yeşili bir hırka ve üzerinde balina iğnesi olan bir boyun askısı takıyordu. 'Bu harika bir fikir, Leo,' dedi sıcak bir gülümsemeye. 'Cuma günü sunum yapabiliriz.' Leo gurur duydu ve biraz da heyecanlandı. Manta vatozlarına olan sevgisini paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Leo hafta boyunca hazırlandı. Manta vatozlarının kocaman üçgen kanatları ve beyaz karınlarıyla afişler çizdi. Bilgi kartlarına eğlenceli bilgiler yazdı. Temiz okyanuslar ve mercan resiflerinin resimlerini kesti. En iyi arkadaşı Maya ona yardım etti. Maya'nın iki topuz yapılmış siyah saçları vardı ve deniz kabuğu bileziği takıyordu. 'Bu harika olacak!' dedi aralıklı dişleriyle gülümseyerek.

Cuma günü Leo sınıfın önünde durdu. Kalbi hızlı çarpıyordu. İlk afişini açtı. 'Bu bir manta vatozu,' dedi. 'Onlar okyanusun nazık devleridir.' Nasıl süzöldüklerini ve başlarındaki yüzgeçlerin nasıl kıvrıldığını gösterdi. Sınıf sessizce dinledi. Maya gülümsedi ve ona başparmağıyla 'harika' işareti yaptı. Leo kendini biraz daha cesur hissetti.

Leo anlattı: 'Manta vatozlarının nefes almak ve sağlıklı kalmak için temiz suya ihtiyacı var. Ayrıca mercan resifleri ve deniz çayırları gibi güvenli yaşam alanlarına ihtiyaçları var.' Kanadında hafif bir yara izi olan bir manta resmini gösterdi. 'Bu bir tekne yüzünden yaralanmış, ama okyanusu temiz tutarak yardım edebiliriz.' Diğer çocuklar merakla öne eğildiler.

Maya elini kaldırdı. 'Buradan nasıl yardım edebiliriz?' diye sordu. Leo gülümsedi. 'Daha az plastik kullanabilir, sahilde çöp toplayabilir ve başkalarına okyanusu anlatabiliriz.' Küçük sarı balıklarla yüzen bir manta vatozunun afişini gösterdi. 'Küçük eylemler bile büyük fark yaratır,' dedi. Sınıf arkadaşları başlarını salladı ve birbirlerine fısıldadılar.

Sonra Leo kadife gibi koyu derili ve beyaz karınlı kocaman bir manta vatozunun resmini gösterdi. 'Bu güzel canlının temiz su bulamadığını düşünün,' dedi yumuşak bir sesle. 'Manta vatozları su altındaki kuşlar gibidir ve bizim yardımımıza ihtiyaçları var.' Sınıf sessizdi. Leo onların söylediklerini düşündüklerini görebiliyordu. Heyecanının kaybolduğunu hissetti.

Bay Hale araya girdi. 'Leo haklı,' dedi gözlüklerini düzelterek. Sıcak, kırışık gözleriyle sınıfa baktı. 'Deniz yaşam alanları tüm okyanus canlıları için önemlidir. Sınıf olarak ne yapabiliriz?' Çocuklar fikirlerini paylaştılar: geri dönüşüm, sahil temizliği ve afiş yapmak. Maya 'plastiksiz gün' önerdi. Herkes yardım etmek istiyordu. Leo içinde sıcak bir parıltı hissetti.

Leo sunumunu büyük bir gülümsemeyle bitirdi. 'Dinlediğiniz için teşekkürler,' dedi. Sınıf arkadaşları alkışladı. Maya ona çak yaptı. Bay Hale, 'Bugün bize önemli bir şey öğrettin, Leo,' dedi. Leo gurur ve mutluluk duydu. Bir fark yarattığını biliyordu. Arkadaşları da tıpkı onun gibi denize sahip çıkacaklarına söz verdiler.

Okuldan sonra Leo ve Maya birlikte eve yürüdüler. 'Harikaydın!' dedi Maya. 'Manta vatozlarının bu kadar havalı olduğunu bilmiyordum.' Leo sırttı. 'Yardım ettiğin için teşekkürler,' dedi. 'Artık bütün sınıfımız okyanusu nasıl koruyacağını biliyor.' Yolda zıplayarak yürüdüler ve manta vatozlarının temiz, mavi sularda süzüldüğünü hayal ettiler. Güneş yüzlerini ısıtıyordu.

O akşam Leo manta vatozlu tişörtüne baktı ve gülümsedi. Hayalindeki kocaman, nazik manta vatozunu ve onunla birlikte yüzen küçük sarı balıkları düşündü. Sunumuyla gurur duydu. Küçük bir çocuğun bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Daha fazlasını öğrenmek ve arkadaşlarıyla paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Ertesi hafta Leo'nun sınıfı bir geri dönüşüm projesi başlattı. Deniz yaşam alanları hakkında afişler yaptılar ve koridora astılar. Maya paylaşmak için okyanus canlılarıyla ilgili bir kitap getirdi. Bay Hale takım çalışmalarını övdü. Leo mutlu hissetti. Okyanusu korumanın bir takım işi olduğunu biliyordu ve sınıfı yardım etmeye hazırdı.

Leo ve Maya okullarında okyanus kahramanları oldular. Diğer sınıflara manta vatozlarını ve temiz suyu anlattılar. Hatta aileleriyle birlikte bir sahil temizliği düzenlediler. Leo'nun kanvas çantası her zaman yeni afişlerle doluydu. Bildiklerini paylaşmayı ve arkadaşlarının okyanus için heyecanlandığını görmeyi çok seviyordu.

Bir gece Leo dev bir manta vatozu gördü rüyasında. Kristal berraklığındaki suda süzülüyor, geniş kanatlarını zarifçe hareket ettiriyordu. Küçük sarı balıklar yanında yüzüyordu. Leo uykusunda gülümsedi. İyilik ve takım çalışmasıyla okyanusun manta vatozları ve tüm deniz canlıları için sağlıklı kalacağını biliyordu. Ve o her zaman onların arkadaşı olacaktı.